

TRUVA ATI VE ŞEMAIL DOLAŞTIRMA

Truva Atı'nın öyküsünü bilirsiniz. M.Ö 13. yüzyılda gerçekleştiği belirlenen Truva savaşında Akhalılar'ın başvurduğu hiledir.

Tarihçilerin derlediği bilgilere göre 10 yıl boyunca Truva'yı kuşatan Akhalılar bir türlü şehri düşüremezler ve sonunda bir oyuna başvururlar. Odysseus adlı Grek lordu askerlerine tahtadan büyük bir at yapmalarını emreder. Atın içi boş olacaktır. Tahta atın yapımı tamamlanınca en seçme askerlerini içine yerleştirerek bütün orduya geri çekilme emri verir. Bütün ordu gemilere binerek sahilden uzaklaşır. Gemiler gözle görünmese de sahile yakın bir noktada beklemektedir. Derken Trualılar Akhalılar'ın sahilden ayrıldıklarını fark eder. Truva askerleri ve lordları zafer kazanan bir edayla sahile akın eder. Bir de bakarlar ki tahtadan devasa bir at ve yanı başında bir Akhalı asker...

Akhalı asker Trualılara Greklerden nefret ettiğini, Greklerin geri dönmesi kolay olsun diye rüzgâr çıkması için kendisini kurban et-

mek istediklerini ne var ki kaçıp kurtulduğunu söyler ve ekler "Bu at, Tanrıça Athena için hazırlanan bir sunaktır. Eğer onu yakarsanız onun öfkesini, yakmayıp Truva'ya götürürseniz lütfünü şehrinizin üzerine çekmiş olursunuz"

Trualılar bu aldatmacaya inanarak atı şehrin içine götürürler. Biten savaştan sonra o gece geç saatlere dek içerler, eğlenirler ve sonunda sıza kalırlar. Sızmalarından dolayı kentte ses-seda kesilince atın içindeki seçme askerler dışarı çıkar öncelikle sızan Truva askerlerini doğrular ve kapıyı Grek ordusuna açarlar. Artık şehir Yunanlıların olmuştur. Tanrıça Athena'nın lütfüyle değil ama Tanrıça Athena'ya inanların gafilliğinden dolayı Truva'yı ele geçirmişler, yağmalamışlar ve yakıp yıkmışlardır.

Geçmişteki olaylardan gerek-

li ders çıkarılsa tarihin tekrerr etmeyeceğine inanan Mehmet Akif'in yaklaşımıyla bu öyküyü irdelediğimizde öykünün bizim için çağrıştırdığı anlam yumağı bugün siyasal bir terim olarak kullanılan "Truva Atı" söyleminden daha başka olacağı kesindir. Ne var ki biz fikriyatımızı fikirler yerine kişiler ve olaylarla haddinden fazla meşgul ettiğimiz için Türkçe'de anlam daralmasına uğrayarak kullanılan bu terimin asıl içeriğini yeterince kavrayamamaktayız. "Truva Atı" terimini bu tuzağı kuruların anlamlandırdığı biçimiyle siyasal bir oyun ya da oyuncu olarak kullanıyoruz. Acaba bu tuzağı yutanlar açısından "Truva Atı" ne anlama gelir pek düşünmeyiz. Çünkü düşünürsek toplumumuza sarıp sarmalayan eskiden gizli şimdi açık yapılan pek çok denetimsiz "Din hizmeti" etkinliğini sorgulamamız gerekecektir. Bu

sorgulamanın yapılması kimsenin de işine gelmez zaten. Zira bu millet, önüne sürülen Truva Atı kadar tehlikeli düşünceleri ve organizasyonların gerçekte hangi amaca hizmet ettiklerini anlayıverir de Truva Atı kadar büyük şöhrete sahip olanların karizması çiziliverir. İyisi mi bu millet bu Truva atlarının içine doldurulan kutsallara sorgusuz sualsiz biat etsin ve onlar böylece bu yoksul milletin elindeki her şeyi almaya devam etsin.

Peki, neydi Truva Atı'nın yemi yutanlarca anlamı ya da şöyle soralım Truvalılar bu at oyununa niçin kandı? Akhalı askerin yukarıda zikrettiğim sözü-

Bir toplumda bireylerin inançları üzerinde oynanan dış patentli her oyun neredeyse her zaman amacına ulaşmıştır.

nü burada yinelersem sorunun yanıtı sanırım biraz daha netleşecektir. "Bu at, Tanrıça Athena için hazırlanan bir sunaktır. Eğer onu yakarsanız onun öfkesini, yakmayıp Truva'ya götürürseniz lütfünü

şehrinizin üzerine çekmiş olursunuz" Demek ki Truvalılara at hilesini yutturan neden, askerin ve halkın inançları üzerine kurgulanan oyundur. Yani bir toplumda

bireylerin inançları üzerinde oynanan dış patentli her oyun neredeyse her zaman amacına ulaşmıştır.

Şüphesiz inanmak ve kendinden üstün olduğuna inandığı bir güce tazimde bulunmak insanoğlu için ontolojik yani yaratılıştan gelen bir ihtiyaçtır. Zaten

insanların ve cinlerin yaratılış amacı, varlık gayesi budur. Ancak insanoğlu her ne kadar evrende varlığını sürdürebilme donanımıyla yaratılmışsa da evrende var olma sürecini kaliteli bir biçimde devam ettirmesi, tamamlaması için kesinlikle doğru bir biçimde inanması ve bu inanç doğrultusunda doğru bir hayat sürmesi gerekir. İşte Yaratıcı insanlara doğru inanıp doğru yaşamanın yolunu yine insanlar içinden seçtiği elçiler aracılığıyla göstermiş, düzgün ve ahlakî bir yol olarak karşılına sunmuştur. İnsanlar Yaratan'ın sunduğu öğretilere mutlak anlamda itaat ettiği dönemlerde yeryüzünde saygınlığına yaraşır bir hayat sürmüş, bu öğretilerden uzaklaştıklarında ya da öğretilerin özgünlüğünü bozduklarında ise kelimenin tam anlamıyla sefilleri oynamışlardır. Bu sefilleri oynamak yeryüzünde sürülen saltanatın yitirilmesi, değişik teknolojik materyallerden uzak kalması anlamında değildir. Uzaya giderken bile benliklerdeki komplekslerin yenilememesi ve peşinden koşulan mutluluğun yakalanamamasıdır.

Bütün bunları insanın hayatı boyunca aradığı yegâne ereğin mutlak mutluluk olduğunu belirtmek için söylüyorum. İşte bu mutluluk duygusunu bireylerde oluşturacak olan etken ise kendinden çok daha güçlü ve her şeye güç yetirdiğine inandığın bir erke tazimde bulunarak ondan yardım dilemektir. Bunun adı inanma ve tapınmadır. İnanç ve ibadet ehli bu iki kavrama hakıyla vakıf olursa öncelikle bir özgüven kazanırlar. Kendilerini güvende hissederek. Güven duygusu insan için olmazsa olmaz bir gereksinimdir. Bu yüzden insanlar sırf o güven duygusunu kazanabilmek için yaşamları boyunca kendilerinden aşkın olan güçlere iman ve ibadet etme ihtiyacı duyacaklardır. Bu anlamda insanların hayatlarında en büyük zaafı şüphesiz inanma ihtiyaçları olacaktır. Bu yüzden insanlara egemen olmak isteyen, insanlar üzerinde Süleyman'ın saltanatından daha güçlü bir tahakkümü hedefleyenler, insanları güdülen koyun sürülerine çevirmeye yönelik öğretilerini inanç maskesi altında kişilere ve toplumlara enjekte edeceklerdir. Amerikalı bir karikatürist bu durumu keşfetmiş ve şöyle demiştir. "Karikatür çizmeye devam edersen her çizdiğin karikatür için 5 dolara talim edersin, ancak yeni bir

inanç icat edersen kısa sürede milyon dolarlara hükmedersin"

İşte Truva Atı'nı Truvalılar tanrıçalarını memnun edecekleri ve onun lütfüne erişecekleri inancıyla içeri almışlardır. Hem hileyi yutma işini hem de atı

Karikatür çizmeye devam edersen her çizdiğin karikatür için 5 dolara talim edersin, ancak yeni bir inanç icat edersen kısa sürede milyon dolarlara hükmedersin.

içeri alarak kendilerini ülkelerinin işgal edilmesine götüren adımların her birini ibadet şuuruyla atmışlardır. Bu bağlamda, Truva Atı terimi-

nin asıl anlamı bir ülkenin insanlarını teslim almak ve o memleketi sömürgeleştirmek yani çaktırmadan işgal etmek için tasarlanmış dinsel öğreti ve organizasyonlardır diyebiliriz. Zira bütün bu organizasyonları kendi amaçlarına da hizmet ettiği için dünyanın en büyük sömürge güçleri her zaman can-u gönülden, yeri geldiğinde de "Allah onlara ne verdiyse" işte onunla destekleyeceklerdir. Oysa samimi bir mümin olmak Akabe biatinde beyan edildiği gibi "din uğruna gerekirse bütün dünyayı karşına almaktır" Kendi organizasyonunun selameti, dünyanın her yerine sirayet eden ağlarını her geçen gün güçlendirmek için bütün dünya ile bir olmak bu uğurda da Müslümanların olmazsa olmazlarını yıkmak değildir.

Truva Atı hadisesinden benim çıkarttığım diğer bir ders de orijinalliğinden uzaklaşan ve zamanla efsaneye dönüşen inançların bir toplumu nasıl felakete sürüklediğidir. Yaratan'ın gücü üzerinde hiçbir güce inanmama ilkesi üzerine bina edilen gerçek inanç bireyi ve toplumları özgür kılan en büyük mefküredir. Ancak dini kişiliklerin her şeyi bilen, her konuda elbette bir bildiği olan, asla hata yapmayan konumuna yükseltip efsaneleştirilmesi insanları insanların kölesi kılınmasının en etkili yöntemidir. Bu durumda eskiden efendiler ve köleler olarak isimlendirilen kast sistemi günümüzde üstat-talebe biçiminde karşımıza çıkacaktır. Üstat-talebe ilişkisine inancımız tamdır ancak itirazımız bir kişi ölünceye dek bir üstadın talebeliği kimliğini kabullenmesinedir. Zira üstatın ilim öğrenirsin, yöntem okursun olur biter, sonra ondan aldığın yöntemle söz konusu alandaki birikime yeni kavramlar eklemek için düşünürsün ve çalışırsın. Bunun aksine olan üstat-talebe ilişkisinin sultan-teba ilişkisine kayması kaçınılmazdır. Oysa sağlam inancın hedeflediği dünya düzeni "insanlığı Yaratandan gayrisine

kul olmaktan kurtarmaktır” Ancak inançlar ve bir inancı temsil ettiği düşünülen şahıslar efsaneleştirilirse o inancın salıklarını hikâyelerle hedeflenen her yöne yürütmek mümkündür. Böyle bir durum o toplum için Truva öyküsü gibi felaketten başka bir akıbet getirmeyecektir. Peki, inançları ve kişilikleri efsaneleştirme çalışmalarını ne önler? İnançların ve kişiliklerin Truva atı gibi işgal ve sömürge aracı yapılmasının önüne nasıl geçilebilir? Gerçi bu soruları özetle şöyle de sorabiliriz: Kişisel ya da oligarşik çıkarlar uğruna inançların yozlaştırılması nasıl engellenebilir? Bu ve benzeri pek çok sorunun kesin cevabı son derece açıktır. Öze dönmek, yani inancın orijinalliğine sarılmak ve inanmak... İnançın en temel kaynağını bulup karakterimizi, fikir ve gönül dünyamızı sonra bütün yaşantımızı bu ekseninde şekillendirmek... O temel kaynak da şüphesiz Yaratan'ın elçisine vahyettiği metindir. O metni bütün ön-kabullerden ve ideolojik saplantılardan soyutlanarak okur ve kişiliğimizi bu minval üzerine geliştirirsek gönül dünyamızı karartan bütün ikonlar yıkılacak, sosyal yaşantımızı tutsak eden bütün Truva atlarının maskesi düşecektir. Yoksa bu millet ve ümmet bin yıl geçse de mümin olduğu halde mümin olmayanların sömürgesi olmaktan kurtulamayacaktır.

Şemail dolaştırma kavramına gelince, bu söylem toplumumuza ismen yabancıdır. Ancak anlamını söylediğim anda varlık açısından yani cismen yabancı olmadığı ortaya çıkacaktır. Bu kavramla ilgili olarak İranlı sosyolog Ali Şeriatî'nin Medeniyet Tarihi-I adıyla kitaplaşan konferansında verdiği bilgilere bakılabilir. Şeriatî'nin aktardığına göre Şii İran'da bir grup mukaddesçi dinsel sembolleri ve mezhebi resimleri vaktiyle İran'da kent kent, köy köy dolaştırmış. Bu resim ve sembolleri gören insanlara dua edermiş ya da lanet okumuş. Örneğin Hz. Ali'nin yahut Şia imamlarından herhangi birinin resmini görünce ağıt yakar ve dua edermiş, Yezit'in temsili resmine lanet okumuş. Sırf bunu yapmalarına fırsat verdikleri için gelen mukaddesçi gruba halk para ya da yiyecek- içecek türünden elinde ne varsa hepsini vermiş. Söz konusu mukaddesçiler halkın dinsel ve mezhebi kutsallara olan hassasiyetinden faydalanarak muazzam servetler edinirler, İran İslâm toplumu içerisinde ayrıcalıklı mevkiler elde ederlermiş. İşte bu etkinliğe Şemail dolaştırma adı verilir. Yani insanların dinî hassasiyetlerinden yararlanarak ceplerini boşaltmak... Bu eylem ülke-

mizde de maalesef sıklıkla rastlanan bir realitedir. Gerek esnafta gerekse çiftçide dinî yükümlülüklerini tam olarak yerine getiremediği düşüncesiyle oluşan vicdanî rahatsızlığını falancalar için parasal yardım, filancalar için patates, soğan, zeytinyağı toplayarak gidermesini sağlama etkinlikleri ülkemizi tepeden tırnağa kuşatmıştır.

Gerçekte Müslüman insanların özellikle Türk insanının paylaşımcı ruhu, yetkin ve örgütlenme projesi olmayan ve hatta resmî yetkileri olan şahıslarca yönetilse, toplanan yardımlar ülkenin gerçekten yoksul olan ailelerine ve şahıslarına adil bir yöntemle iletilse belki de ülkemizde yoksulluk adına bir şey kalmayacaktır. Oysa bu şemail dolaştırma işinin ustaları yazık ki kimselere bu fırsatı tanımamaktadır.

Ayrıca Batılı bir düşünür emperyalizmin Afrika ve Asya ülkelerine şemail dolaştırma eylemine benzer yöntemlerle, din kisvesi altında girdirildiğini beyan etmektedir. Elbette haksız değildir. Zira bu ümmetin mensupları din konusunda o denli hassastırlar ki kendilerine din adına birkaç söz söyleyip biraz da ağlamaklı duygu sömürsüyle alamayacağı hiçbir şeyleri, onları sürükleyemeyeceğini hiçbir yön yoktur. Müslümanlar kendilerinden görünen herkesle tarih boyunca her varlığını paylaşmıştır. Biraz slogan, biraz duygu sömürsüne vermeyecekleri yoktur. Onlar bu silahla donanıp karşılıklarına çıkanlara tıpkı Tevfik Fikret'in Hanı-ı Yağma şiirinde ifade ettiği gibi her şeylerini verirler. Diyordu ya hani: Verir zavallı memleket, verir ne varsa, malını, vücudunu, hayatını, ümidini, hayalini diye işte bu şemaili dolaştıranlar topladıklarını kurdukları sömürge sofrasında haramını ve helalini hiç düşünmeksizin afiyetle yerler... Ve biz yalnızca aldanırız, vicdanî sorumlüğümüzü "aaa bak bunlar dine hizmet ediyor yardım edelim" diyerek üzerimizden attığımızı düşünürüz ama yanılırız. Oysa her şey hep aynı düzlemde seyreder. Ezen ile ezilen aynı kalır, sömürenle sömürülen de...

Milletimizin ve ümmetin sömürgecilerin Truva atlarına ve Şemail dolaştırıcılarına karşı uyanık olması gerekmektedir.

Görseller

Truva filminden bir sahne.